

Tartalom

- A farsangi bál egy elsős szemével
 - A makacs, önfejű, de adni tudó... - A sikeres előadó: Glegyák Eszter
 - A Kisfaludy Napok eredményei
 - OKTV döntőseink
 - Not just anybody - (tanulmány Gézáról)
 - Tűnődések
 - Egy arc a Révaiból
 - "És a vizsgák"
 - A "nyuszika-szindróma" vesztese, avagy aki mer, az nyer
 - "Andrew bácsi"
 - Találkozások
 - 5 csodálatos napról
 - Iránytű az Interneten, Internet a Révaiban
 - Sportélet
 - Foci és kosárlabda a Révaiban
-

A farsangi bál egy elsős szemével

Első évemet koptatván elég nehéz az életem. Oda kell figyelni, hogy mit csinál az ember, no meg tanulni is bőven van mit. Ebből az akadályokkal teli világból szakított ki néhány kellemes órára a farsangi bál.

Amikor megérkeztünk, már javában folyt a felhőtlen mulatság. Hangos zene, táncolók mindenféle! Az ajtón belépve egy hatalmas izomkolosszussal találtuk szembe magunkat. A "bombavizsgálat" után aztán a ruhatár birtokbavétele következett, majd irány a táncparkett. Minden sarkon ott álltak a rég nem látott osztálytársak. A heti pletykák kibeszélése után teljesen átadtuk magunkat a zene mámorának. A felosztás kiváló volt. Míg az ebédlőben az alternatív zene kedvelői gyűlhetek össze, addig a RAVE imádók az aulában tombolhatták ki magukat. A nyugtató hatásával hatott ránk az a néhány lassú tánc, melyre a gerlepárok már alig vártak. A bulit négy fiatal és természetesen tehetséges páros szakította meg a szalontánc bemutatójukkal. Az előadást személy szerint nagyon élveztem, de a hatalmas embertömeg láttán, amely a táncosokat körülvette, más sem vetette meg a csodás bemutatót. A produkció végeztével újra felpezsdült az élet. Volt aki a táncot, de a többség inkább a büfé adta élvezeteket választotta. A fergeteges örületnek éjfélkor - tán a szellemek, ki tudja? - vetettek véget. Ekkor következett be az, amire senki sem számított. A ruhatárnál, mint szardíniaraj a tengerben, sodródtunk ide-oda, miközben a rendező ordibált az asztalról: "Menjetez hátrébb!" - hangzott a felszólítás, igen, de hova? Miután a rémálmom végetért, mindenki, még ha kábultan is, hazafelé vette az útját.

Két nappal később, azaz hétfőn, már nem sok kedve volt az embernek ugrálni, hát még suliba jönni! De hát mit lehet tenni? Az élet folyik tovább.

Kocsis Adrienn 9.A

A makacs, önfejű, de adni tudó - a sikeres előadó: Glegyák Eszter

Glegyó már "nagy negyedikes". Szinte lehetetlen elkapni pár szóra, annyit lót-fut. Nekem mégis sikerült elcsípnem. Próbáltam olyan kérdéseket eltenni neki, amelyek válaszára mindenki kíváncsi.

Miért jöttél a Révaiba?

Mert ennek a sulinak túl jó volt a híre. Kíváncsi voltam, hogy amíg én itt leszek, addig is megőrzi-e ezt. Majdnem sikerült lerombolnom, de a sulis mégis szilárdan helyt állt. Nem bántam meg, hogy ide jöttem, a világ legjobb iskolája a Révai. Én imádom.

Mi az, ami érdekel?

Sok minden foglalkoztat, főleg az emberek. Szeretném, ha minél jobb emberismerő lennék, de eddig még sokszor tévedtem. Persze érdekelnék a filmek, a komolyzene, a történelem egyes szakaszai és minden, ami a korombeli lányokat.

Mikor kezdted el szavalni?

Már zsenge gyermekkoromban (óvoda közepső) aktív résztvevője voltam az óvodai műsoroknak, de úgy igazán általános iskolában, harmadikban kezdtem.

Mi az, ami egy versben megragadja a figyelmedet?

Általában az utolsó sorok. Néha csak lapozgatok egy verseskötetet és egy-egy sor jut csak el a tudatomig. Ha az utolsó sor jó, elolvasom az egészet. Szerintem fontos a lezárás, valahogy különlegesnek kell lennie.

Mi a kedvenc versed?

Sok van. Kedvenceim közé tartozik Ady, Radnóti, Szabó Lőrinc, Garai Gábor és Pilinszky. Nagyon szeretem Pilinszky Ne félj című és Garai Töredékek a szerelemről című versét, de nem tudnék sorrendet felállítani.

Milyen verset nem mondasz szívesen?

A kötelezőket és ami nem tetszik. Ezeket sokkal nehezebb jól elmondani, mint egy szeretett verset. Azokat érzem, és szívből, egyszerűen jönnek, de ezekkel kínlódnunk kell, hogy értelmesen hangozzanak, a hangsúlyok a helyükön legyenek. Na és persze ezeket időbe telik megérteni is, pedig ez a legfontosabb.

Mikor nyerted az első szavalóversenyt?

Gimi elsőben, mivel általánosban prózamondó voltam. De ott harmadikban már az első versenyem megnyertem. Amiatt vagyok ilyen öntelt.

Mi az első kudarcélményed?

Hetedikben a Váci szavalóverseny, ahol először nem értem el helyezést. Bár ebben nagy szerepe volt annak, hogy nem tudtam a szöveget.

Mesélj az Arany balladamondó versenyről!

Ez egy háromévente megrendezett országos verseny Nagykörösön. Idén március 1-2-3-án volt, a megyét négyen képviseltük. Nagyon erős volt a mezőny. Életem egyik legnagyobb kudarca ez a verseny, mert még csak a döntőbe sem jutottam be. Ez ráadásul bosszant is, mert úgy érzem, voltak a megyeieknél százszor rosszabbak is, mégis ők kerültek a második fordulóba. Nem érzem egészen tisztának a versenyt, mert lehetetlennek tartom, hogy négyünk közül senki sem került be az első huszonötbe. Mindegy, nem ez volt az utolsó kudarc az életemben és nem volt halálos tétje, így

legalább edződtem egy kicsit a zord élethez. Persze, jó lett volna az élmezőnybe kerülni, de úgy látszik, az én küldetésem más ezen a földön. Lehet, hogy sokkal nagyobb feladatam van, csak még nem tudok róla. Ámen.

Milyen embernek tartod magad?

Makacs, önfejű, néha iszonyúan önző. Ugyanakkor szeretek adni és nagyon emberközpontú vagyok. Imádok bohóckodni, lételemem a buli, máskor meg elkap a letargia. Azt senkinek sem ajánlom, hogy felidegesítsen, mert nagyon el tudom veszteni az önuralmammat. Nagyon büszke vagyok, ezért nehezen viselem el a kudarcot, és ha nem nekem van igazam. A tanulást túl könnyen veszem, pedig ha egy kicsit több időt fordítanék rá, nem lennék gondban velem. Ja, és szerettem a lelki szemetesláda szerepét betölteni. Ezt lehet, hogy örököltém, mert anyu pszichológus.

Dédelgetsz olyan álmot, hogy valaha híres leszel?

Persze, ki nem? De lehet, hogy hírhedt leszek. Régebben szerettem volna az ország első női miniszterelnöke lenni, de egy fiú azt mondta, hogy ha ez bejön, elvesz feleségül, úgyhogy inkább nem leszek az, mert nem akarok hozzámenni. De csak ez tart vissza. Az biztos, ha ilyen lökött maradok, akkor előbb vagy utóbb hallani fogtok rólam!

Mostanában már biztos készülsz az érettségire. Mi az amit legszívesebben tanulsz?

Járok előkészítőre háromszor egy héten négy órát és otthon néha tanulgatok, de amíg nem hajt a tatár, képtelen vagyok rászáni magam a kemény tanulásra. Szívesen tanulom a törít és a magyart, egyrészt, mert érdekel, másrészt, mert kell a felvételihez.

Hová akarsz felvételizni?

Bejelöltem a Színművészeti Főiskolát és "pár" jogi egyetemem.

Melyiket szeretnéd jobban?

Nem is tudom. Bár azt hiszem egy jó ügyvédnek muszáj jó színésznek lennie. Nem mindegy, hogy áll ki a bíróság elé. Attól függ, szerintük is van-e tehetségem, vagy csak én álmodozom állandóan.

Mi szükséges ahhoz, hogy felvegyenek?

A jogra töri kell és magyar, a színművészetre pedig tizenöt vers, öt monológ és pár dal.

Mi az a kérdés, amire még szívesen válaszolnál?

Az, hogy kivel ennék legszívesebben bolognai spagettit és miért? a válasz: Bud Spencerrel vagy Luciano Pavarottival, mert imádom őket is meg a spagettit is!!! Talán egyszer majd megvalósul. Addig nélkülük eszem a fenséges eledelt!

Wenczel Virág 10.B

Kisfaludy Napok eredményei

Diákszínpad:

arany: LEM Színkör

bronz: Pathália Színkör

Vers- és prózamondás:

arany: Debreczeni Márton

ezüst: Glegyák Eszter, Wenczel Virág, Varju Nándor

bronz: Tolnai Klaudia, Szutter Ádám

Szólóének, szólóhangszer, kamarazene:

arany: Jámbor Emese - Sashalmi Ágnes, Jámbor Emese, Mészáros Apolka, Papp Veronika -
Lőrincz Borbála - Maros Eszter, Orosz Norbert - Rakotamalala Myriam

ezüst: Szabadi Attila

Néptánc, népzene, népdal:

arany: Szabó Lilla, Kozma Éva - Kozma Krisztina

ezüst: Kozma Éva

Pop-rock, jazz, táncdal:

arany: Holló énekegyüttes, Rák együttes

Honismeret, helytörténet:

arany: Németh Erzsébet, Kozma Krisztina, Kóbori Ákos, Karhusz Péter

ezüst: Stoller Katalin, Oross András, Kóbori Sarolta, Németh Csilla - Hájos Boglárka

bronz: Bagó Gabriella, Németh Katalin, Nagy Zsuzsanna

Diákköltők:

bronz: Varju Nándor, Mézes Gergely

Dicsérő oklevél:

Mágiarakás Színkör, Fátrai Eszter (diákköltők)

Egyéb:

arany: Bognár Márta

Nem iskolánk pontversenyébe számítva:

pop-rock arany: Szabó Angelika Kiss Henriett

Iskolák pontversenyében II. helyezés

OKTV döntőseink

Biológia:

Varga Mária 4.E, Kálmán Károly 4.E

Német:

Mohamed-Azizi Nárcisz 4.B, Balogh Péter 3.A

Történelem:

Takács Bence 4.B, Nagy Csongor 3.E

Angol:

Gottwald Éva 4.B

Matematika:

Szabó Jácint 4.D, Karádi Richárd 5.F

Számítástechnika:

Gábor Dávid 4.D Karádi Richárd 5.F

Not just anybody (tanulmány Gézáról)

Talán nem mindenki ismeri a fentiekben írt Beatles aranynótából (Help) való idézetet. Főleg, gondolom azok nem, akikről én most írni akarok. Áldozatomnak pedig igenis tudnia kéne, hisz Órola van szó, Ő se akar ki. Hogy kiről van szó? Ó, őt mindenki ismeri. Hogy honnan? Hát ha máshonnan nem Győrben a Baross útról. Igen-igen, Ő az, aki a mai kornak megfelelő "suhogós" joggingban mászkál, menő melegítőjéhez igazodó szlovák Bratislava márkájú makkos cipője szinte elmaradhatatlan tartozéka öltözkédének. Úriemberünk, merthogy így hívja magát, egyébként rettentő fontos ember is, misem bizonyítja ezt jobban, hogy kezében, zsebében, kocsijában, fülén ott lóg korunk technikai vívmánya, a mobiltelefon. Emberünket, nevezzük Gézának, a sors kiszámíthatatlan véletlenjeiből kifolyólag mindig a város legforgalmasabb pontjain keresik "üzletfelei", akik tőle általában max. tíz méterre helyezkednek el, de létfontosságúnak érzik társukat értesíteni például a legújabb ETO mérkőzés eredményéről, az aznapi TV műsorról (még véletlenül sem a híradóról van szó), illetve sok más hasonló életbevágó témáról, melyet csak és csakis telefonon lehet megbeszélni. Megjegyzem, teszik ezt olyan hangerővel, hogy szinte telefon nélkül is hallják egymást. Gézának természetesen a legmodernebb autója van, maguk között csak Mercsónak becézik. A gépjármű természetesen rendelkezik a legmodernebb mobiltelefon, Hi-Fi (háji-fáji) berendezéssel ill. a motoros ablakemelővel, melyet előszeretettel használnak természetes karjuk (mely eltér egy kicsit a magyar átlagszíntől) szellőztetésére. Az elsuhanó Géza mindenütt a legnagyobb

feltűnést kelti a kocsirádiójából kihallatszó Kolompár Gerzson slágerekkel. Ő maga persze erről mit sem sejt.

Bárhogy is gondoljuk, Géza makulátlan tisztasággal kereste meg minderre pénzét, legalábbis erről tanúskodik a rendőrségen nyilvántartott okirata ill. adólapja. Hogy ezeket mennyiért vette Géza, erről sajnos semmit nem tudunk.

Egyszóval Géza tényleg nem akárcsi, gürcöl egész nap (még belegondolni is nehéz: kávéházzal kávéházra járni autóval és annyi telefonnal milyen megterhelő lehet. Őbelőle nem lesz atomfizikus, sem agysebész - ezen szakmák árfolyamai túl magasak - ő megmarad a MI GÉZÁNK. NOT JUST ANYBODY. De vajon a Beatles is erre gondolt?

Benedictus

Tűnődések

Tükör előtt állva lankadó öntudattal
Figyelem e gnóm test változásait.
Nem szólok hozzá, csak nézem hosszasan
De hiába várom, hogy mozdítsa tagjait.
Ő is csak áll, s ő énrám bámul,
Ő talán énbennem keres hibát...
A tükör elé újabb tükröt tartva
Összekuszálom gondolataim.

Még mindig az zavar, hogy nem merem gondolni.
Nem merem érteni, miféle fonál ez,
Miből az elmúlt hetekben meleg
Pulóvert kötöttél körém.
Fázzak tovább, vagy engedjem
Hogy ajándékosd a szívemet körbefonja?

Mit mondhatnék, mi elméddel
Bátran kezdet ráz?
Mit meséljek még, hogy gondolataid
Hús folyosóján pihenni engedj?
Hogy Rám figyelj, és Bibliáddá váljon
Minden szavam...

Eltűnődöm - ezt olyankor mondom,
Mikor már annyira figyelek,
Hogy hallom képzeletem szárnycsapásait,
S a sok - sok firkagondolat papírosai között
Keresem a tegnapi emlékeit.

Végül megtalálom, s a papíron a TE neved áll - felébredek.

Eszter

Egy arc a Révaiból - Karádi Richárd

Igaz, hogy nem szeret a középpontban lenni, mi most mégis a Ricsiről fogunk írni. **Karádi Richárd** (5.F) - talán hallottad már ezt a nevet, mikor Erdős tanár úr kellemes baritonján tájékoztatott minket matek, fizika, kémia, számítástechnika versenyek eredményéről. Már általános iskolás korában is (Petőfi Sándor Ált. Isk., Ménfőcsanak) vonzódott a reál tantárgyakhoz. Édesanyja, aki matektanár, azt mesélte, hogy Ricsi már előbb ismerte a számokat, mint a betűket, sőt a gimnázium első éveiben szívesen segített otthon a dolgozatok javításánál. Versenyek, amelyeket a legsikeresebbnek tart: fizika: Öveges József (fizikus, főiskolai tanár, Kossuth-díjas - a szerz.) fizika verseny III. helyezés - II.osztályban (8. oszt.) -, KöMaL (Középiskolai Matematikai és Fizikai Lapok) 6. helyezés, OKTV (Országos Középiskolai Tanulmányi Verseny) 2. forduló matek: Öveges József matematika verseny - I. helyezés - I.oszt. (7. oszt.), OKTV döntő számítástechnika: OKTV döntő kémia: Irinyi János (kémikus, a zajtalan gyufa feltalálója és tökéletesítője - a szerz.) - 7-8.osztály országos döntő Legjobban a szám.tech.-et szereti és a többnapos versenyeket, mert akkor belefér a programba egy éjszakába nyúló kártyaparti, és akár egy hirtelen ötlettől vezérelt körút a hajnali Budapesten. A közös érdeklődés közelebb hozza egymáshoz az embereket, így nem csoda, hogy a legjobb barátait is a fizikapéldák kötik le legjobban. - A Baráth a barátom... és persze a Bt. (KTSBT: 4 tagú, "ilyen még nem volt" baráti társaság). Saját bevallása szerint nem túl szorgalmas. Sokkal szívesebben tölti délutánjait kosárlabdázással, mint a tankönyv mellett ülve. Az iskolában kedvenc helye a büfé, és sokszor megfordul az igazgatói irodában is, nem azért mintha rossz fát tett volna a tűzre, hanem csak néhány baráti szóra tér be. Oross tanár úr (osztályfőnökünk) szerint jó értelemben vett gyerekesség jellemző rá, igazi kamasz, mindenben benne van, kiemelkedő tehetségű minden tantárgyból, de hogy konkrétan melyikkel fog foglalkozni, azt a jövő dönti el. Még Ricsi maga sem tudja pontosan, hogy hol szeretne továbbtanulni. Sokak szerint nagyon segítőkész, legyen szó akár matekról, fizikáról stb. A húga is megerősítette ezt. A tesójának segít a példákban, de arra sem sajnálja az időt, hogy néha a nagypapájával lejátsszon egy sakkpartit. Van humorérzéke - mondta a Lilla. Udvarias, a hűgát is előre engedti az ajtónál - ha ott vannak a többiek. Ricsi örül, hogy felvételizett annak idején a hatosztályos gimnáziumba. Valószínűleg hallhatunk még a sikereiről. Az Iránytű fenntart egy kis helyet a közlésükre.

Karádi Richárd

Gombolai Henrietta, Sztanó Flóra 11.F

"És a vizsgák"

"És akkor most jön a vizsgaidőszak." - ültünk le fáradtan a könyveink mellé decemberben a szorgalmi időszak végén. Nem mintha sokminden változott volna. Tanulni kellett, azzal a különbséggel, hogy most egyedül, csak a saját lelkiismeretünkre hallgatva. Jól hangzik, hogy akkor tanulok, mikor úgy gondolom, de nem olyan egyszerű. Kezdetben azt mondtam, hogy nyugodtan, több napra széthúzva tanulom meg az anyagot, úgy, hogy a vizsga előtt ismételni is tudjak. Aztán azt mondtam, hogy egy napot még pihenhetek, meg mégegyet, meg mégegyet, meg... ajjaj! És már csak pár nap volt hátra, éppen annyi, hogy ha éjjel-nappal magolok, akkor talán nem égek a vizsgán. És végül a szerencse, meg egy izgulásról árulkodó kínos mosoly segítségével átcsúsztam. A furcsa csak az volt, hogy amire a legkevesebbet tanultam, abból kaptam a legjobb jegyet. Aztán ha túl voltam az egyikén, jöhetett a másik, így ment ez két hónapon keresztül. Szörnyű volt bent ülni a füleddt szobában és látni, hogy valaki épp készen van a vizsgáival és megy bulizni, ünnepelni. De vigasztalt, hogy olyan is akadt még, aki javítani volt kénytelen az átlag miatt, vagy utóvizsgázott, mert valami nem sikerült neki, s ilyenkor együtt izgultunk, hajtottuk egymást.

Az is előfordult, hogy benn ültünk a vizsgán, történetesen éppen írásbelin, és a mellettem ülő srácnak segítség kellett, s ilyenkor ki tudja visszautasítani. Előfordulhat, hogy egyszer nekem lesz szükségem rá, bármennyire is próbálom minél lelkiismeretesebben elsajátítani az anyagot. Itt sokszor nem a tudásról, hanem a fennmaradásról volt szó. Hiszen fer csak akkor lenne, ha egyik

tanár sem osztályozna "pofára" és keserű dolog, de sajnos tény, hogy vannak, akik nem a tudást nézik. Talán így jó, hisz ha az élet nem lehet mindig igazságos, akkor hogy lehetne az az intézmény az, ami az életre készít fel?

Visszatérve: voltak azért jó poénok és kínos helyzetek. Azon csak nevetni tudtunk - és persze örülni neki -, hogy a közgazdaságtan vizsgán, ami írásbeli volt, a felügyelő tanár készségesen elmagyarázta, hogyan kell elméletben megoldani a feladatot, ha a szorgalmas diák, akinek gőze sem volt az egésztől, rákérdezett. Ezek után a tennivaló már csak annyi volt, hogy a feladatban megadott számokat be kellett helyettesíteni a szórakozott professzor úr által éppen ecsetelt megoldásba. Bár én ezt nem használtam ki, sikerült elérnem a kettes, azaz elégséges szintet és ennek még jobban is örültem, mint egy-egy ötösnek gimiben. Az évfolyam negyedét ugyanis elsöre meghúzták és a legtöbb évfolyamismétlés is a közgáz miatt volt.

Utolsó vizsgám az első félév egyetlen szóbeli vizsgája volt: gazdaságföldrajz. Ahhoz, hogy egyáltalán vizsgázhassak, a világ összes országát fővárossal együtt tudnom kellett. Ez Európánál még nem vészes, de amikor Óceánia vagy Afrika kerül sorra, akkor nem könnyű megjegyezni, hogy Kiribatinak Bairiki a fővárosa és megtanulni, hogy hogyan mondható ki Ouagadougou, Burkina Faso fővárosa. Végül azonban a topográfia sikeresen megvolt. Én nem szeretek szóbelire úgy bemenni, hogy nem készültem, hisz ott mégis a tanár szemébe kell nézni. Kihúztam a tételt, örültem, mert úgy éreztem, hogy tudom. Sajnos nem az a tanár vizsgáztatott, aki a könyvet írta és aki az előadást is tartotta, hanem egy hölgy, akit még életemben nem láttam. Mikor kijöttem a vizsgáról, tudtam, hogy miért néznek rám mély szájalommal a többiek, mikor mondtam nekik, hogy nála fogok vizsgázni. Minden, amit elmondtam, benne volt a könyvben, az előadó tanár is elmondta, de a vizsgáztató mégis mindenre rámondta: "Ez nem így van." "Hát ez bizony nem így van." Én persze nem voltam olyan magabiztos, hogy elővegyem a könyvet és megmutassam, hol áll benn, de nem is lett volna érdemes, ilyenkor rá kell hagyni. Mosolygott és közben a legnagyobb udvariasságot és tiszteletet színélve mondta el, hogy tulajdonképpen minden diákot megvet, mert soha nem tudnak semmit, nem tanulnak, buták, s én közben alázatos mosollyal arcomon kapartam gondolataimban a falat és ötlöttem ki különféle kínzási módokat. De azért szívesen elmondtam volna az anyagot, hisz a tanár fél perc után elítélt, s szerettem volna a magam módján megvédeni a diákság becsületét, mégis végül ráhagytam. Csak azt nem értem, minek megy el ilyen ember tanárnak. Lehet, hogy azért húztam fel magam, mert eddig alig találkoztam ilyen tanárokkal és bármennyire is furcsán hangzik, a Révai "elkényeztetett".

Már megint elkalandoztam. Szóval a lényeg az, hogy a vizsgaidőszak nem könnyű. Nálunk a szokásos 10%-os lemorzsolódás megvolt, de aki komolyan veszi, az nem ebbe a 10%-ba tartozik és kezdheti a következő félévet. Akinek pedig először nem volt szerencséje, ő is új lehetőséget kap. De mindkét esetben tanult valamit az ember.

Torda Ildikó

A "nyuszika-szindróma" vesztese avagy aki mer, az nyer

Kis barátnőnk szívszorongva várta az első napot. Pár hét után kezdeti izgalmak azonban a csendes unalomba és egyhangúságba fulladtak. És akkor... az egyik szünetben a folyosón megpillantotta a Nagy Őt! Ezzel persze vége lett a nyugalmának. Vajon ki lehet ő? Mindent meg akart tudni róla. Barátnőinek is megmutatta, akik természetesen kinevették ezért. Végre rájött, hogy melyik osztályba jár "szíve szerelme". Erre az egyik osztálytársa kibökte, hogy meg tudja kérdezni, hogy hívják. Két nap múlva erre a titokra is fény derült: a neve Peti és persze a fél iskolának tetszik, de még nincs barátnője. Marika, történetünk főhőse nem elégedett meg ennyivel. Minden eszközt bevetett, hogy a közelébe kerüljön. Mivel a fiú teremrendjét nem volt nehéz megtudnia, az sem volt túl megerőltető, hogy "véletlenül" mindig ott legyen, ahol ő. A srác észre sem vette, de ez egy

csöppet sem zavarta Marikát. Magában szépen rakosgatta egymásra a "rózsaszín fellelgvár" tégláit. Elképzelte, hogy egyszer majd odalép hozzá a fiú és azt mondja: "Eljönne velem moziba? Hétre érte meggyek. Különben szépek a szemeid." Akkor még nem tudta, hogy erre akár az idők végezetéig várhat. A srác rá sem hederítet. Arra, hogy ő (mármint Marika) kezdeményezzen, nem is gondolt. "Persze, és mit mondok neki? Nem akarok hülyét csinálni magamból. Biztosan kinevetne." - érvelt. Így tovább teltek-múltak a hetek, hónapok, és semmi sem történt. Mikor már látta, hogy kilátástalan a helyzet, megkérte egyik barátnőjét, hogy beszéljen a fiú osztálytársaival. És eljött a csoda (legalábbis főhősünknek)! Ibi, a lelkes barátnő minden nap tudósított a Nagy Ő-ről, és - milyen érdekes! - mindig azt mondta, amit Marika hallani szeretett volna. Kis barátnőnkben új erőre kapott a szerelem, de vesztére. Már odáig merészkedett, hogy barátnőjével felhívatta telefonon a fiút, aki persze nem akart vele beszélni. Két hét remény és bizonytalanság között telt el. Vajon miért nem? Ibi "beszámolóit" nem erről szóltak. De sajnos a végzet bekövetkezett. Az egyik szünetben Ibi komoly arccal közeledett a folyosón: "Van egy rossz hírem. - kezdte - Barátnője van." - csak ennyit mondott. Marika rémálma valóra vált. A "rózsaszín fellelgvár" összedőlt. Nagy zuhanás az álmovilágból a szürke VALÓSÁG-ba. Ez a képzelt szerelem átka. Vagy inkább a gyávaságé. A fiú természetesen nem hibáztatható. "Legközelebb majd okosabb leszek." - fogadta meg Marika és arcát papírzsebkendőjébe temette.

"Szép napunk van"

"Andrew bácsi"

A mai ember élete teljesen elképzelhetetlen volna a TV, a mozi és a film nélkül. Legfőképpen az amerikai film nélkül. De vajon az-e a valóság a Föld másik oldalán, amit Alan Parker és Andrew Vajna mutat nekünk?! Ezt igazából kideríteni egy közép-európai embernek elég nehéz feladat. Ezért volt élmény számomra az Andrew-val való beszélgetés. Azt hiszem nem kell bemutatnom őt. Aki csak fél szemmel nyitva jár a suliban, az ismeri "Andrew bácsi"-t.

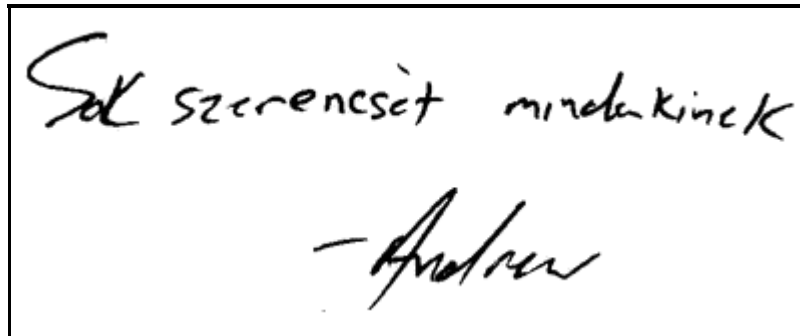
Anrew Bramson 23 éves és a Peace Corps budapesti szervezeténél dolgozik. Arra a kérdésre, hogy mi a kedvenc országa, a "természetesen Amerika" feleletet kaptam. Ugyanakkor nagyon szeret utazni és a legkedvesebb városa Párizs, de Budapest is a kedvencei közé tatózik.

Az okos és kalandvágyó fiatalember már lassan két éve él és dolgozik itt, Magyarországon. Remekül beszél magyarul, és szerinte ez a nyelv a leglogikusabb nyelvek egyike. Ha néha mégis problémája akadna, az emberek - főként az eladók - szívesen segítenek neki. Bár azt hiszem, ezt bármely nemzet "fiai" megtennék egy külföldiért.

Éppen az interjú alatt zajlott a focibajnokság, ezért megkérdeztem a véleményét a fociról, a sportról és a szabadidőről. Legnagyobb megdöbbenésemre szereti a focit (azt hittem, az amerikaiak csak a baseball-t és a rögbi szeretik), de emellett szívesen kosarazik és ping-pongozik. Szabadidejében imád olvasni (kedvenc angol írója: John Steinbeck, kedvenc magyar költője: József Attila), és bevallása szerint igazi "paprikajancsi", aki imád mosni és takarítani. (Szerencsés lehet a barátnője.)

Végül ismét a médiára és a szórakoztatóiparra terelődött a szó. Kedvenc színészei: Clint Eastwood, Kevin Costner és Meryl Streep. Szerinte Meryl Streep-ben van meg mindaz, amitől egy színész naggyá lehet (tehetséges, szép, mindent belead egy filmjébe stb.). Körülbelül úgy néz ki Andrew szépségideálja, mint Meryl, vagyis magas, nem játssza meg magát és legfőképpen pontos. Ha már erre a területre evezünk; megkérdeztem, hogy mi a véleménye a magyar nőkről/lányokról: "A magyar nők szépek, attraktívak és ők alkotják a magyar társadalom gerincét." Eddig minden évben tanított egy osztályt, egy hónapig. Véleménye szerint a Révai egy szuper sulí, bár először egy kicsit furcsa volt neki a magyar tanítási mód. "Itt több információt tanulnak, de Amerikában inkább gondolkozni és a dolgoknak utánanézni tanítják meg az embert." - mondta.

S hogy mit fog csinálni a mi "Andrew-nk" 5 év múlva? A szeles Chicago utcáit fogja koptatni, mint a tengeri ökönmia professzora. Én ugyanazt kívánom neki, amit ő kíván nektek:

Vagyis váljon valóra minden álom, mert Amerika az álmok országa.

Találkozások

Egy fekete-fehér alak ül a semmi közepén. Felegyenesedik, körbenéz - sehol senki. Elindul. Újabb fekete-fehér alak jelenik meg; ő is csak ugrál előre. És megint egy. Újabbak és újabbak tűnnek fel, mindegyik ugyanolyan, és mégis különböznek. Egymásra nem figyelnek, haladnak így vagy úgy, de előre. Aztán egyszer csak nincs tovább, ott a Fal, az áthatolhatatlan. Visszafordulnak, és eltűnnek. Ez megismétlődik a másik oldalon is: Fekete-piros alakok jönnek, törnek előre és riadnak vissza a Faltól. - Így kezdődik a **PaThália-szinkör mozgásszínházi darabja**, mely az emberi kapcsolatokról szól.

A fekete-fehér vagy fekete-piros alakok az emberek, akik járják a maguk útját: "mind szorgalmasan ugrálja át az akadályokat." "Az életet afféle akadálypályának látják, amin valahogy át kell vergődni, és kész." Elhaladnak egymás mellett, először nem is figyelnek a Másikra, "igazából senki sem tud szót érteni senkivel." Csak később kezdik felfedezni a találkozást, együttléteket, búcsúzást, különválást - két különböző világ érintkezésének sokféleségét. A harmóniát - mikor a két fehér alak együtt repül (így látjuk, pedig nem mozdulnak a színpadról), a vágyat és az elutasítást - mikor két érdek ütközik, s az egyiknek vesznie kell, hogy a másik élhessen tovább... s még

"Hányféle találkozás, Istenem,

együttlét, különválás, búcsúzás!

Hullám hullámmal, virág a virágtól

szélcsendben, szélben

mozdulva, mozdulatlanul

hány és hányféle színeváltozás,

a múlandó s a múlhatatlan

hányféle helycseréje!"

Közben a szereplők nem szólnak egy szót sem, mégis mindenki látja, amit láttatni akarnak, érti a lényegét annak, amit meg akarnak velünk értetni. És ekkor, ott a színdarabban megtörténik: leomlik a Fal. Mindegyikük megtalálja azt, akinek szüksége van rá. Nem pirosak és fehérek már, hanem

egyszerűen emberek. Egymásra borulnak, felfedezik egymást, vigasztalnak, szeretnek, csodálkoznak: ÉREZNEK.

Nem egészen egy óra és néhány találkozás kellett hozzá, hogy ledöljön a Fal... ennyi fáradságot igazán vehetne magának az ember. Na persze, az életben "Az soha nem ilyen egyszerű. Ennyivel senki meg nem ússza. De azért érdemes megpróbálni."

EA 12.F

(u.i.: Az idézett gondolatokért köszönet William Wharton Madárkájának és Pilinszky Jánosnak)

5 csodálatos napról

"...Mi lehet ez a borzalmas ricsaj?... Talán az órák... Hová tehettem este?... 5 óra van! De vajon miért csörög ez 5 órakor? Te jó ég, majdnem elfelejtettem, síelni megyek!"

Ezek voltak az első gondolataim azon a sötét, ködös, de leginkább hideg februári reggelen. A reggel folyamán - a kapkodások közepette - még vagy ötször meghánytam-vetettem a dolgot, hogy síeljek-e vagy aludjak-e még egy órát. Végül az előbbi mellett döntöttem.

6 órára terveztük az indulást, de mondanom sem kell, fél 7 lett belőle. Annyi csomagot még életemben nem láttam. Mindenkinél volt egy nagy, egy nagyobb és egy legnagyobb táska! És akkor a lécekről, a snowboard-okról, a botokról és a bakancsokról még nem is beszéltem! Ez a reggeli bepakolás felért egy jó erős kávéval, mert felébredtem.

Elég hosszú utat tettünk meg Győrtől Mariazellig. Legnagyobb meglepetésemre a busz nem a szállodába (ez nem túl találó a Jugendherbergé-re), hanem egyenesen a sípályákhoz ment. Azt hiszem, a mi buszunk volt a legérdekesebb az elkövetkezendő félórában. Az egyik ülés alatt egy lábat, a másik karfa fölött két kezet, vagy éppen egy harisnyát láthatott a békés szemlélő.

Remekül telt az első nap, és "tapasztalatokban" gazdagon érkeztünk meg a "tömegszállításra". Már a megérkezéskor a lelkünkre kötötték, hogy mindig pontosak legyünk (ez persze nem ment életre-halálra). Az első, és egyben a legnehezebb napot tehát sikeresen túléltek.

A szerda és az összes többi nap is szuper volt. Napközben nem csak síeltünk és snowboard-oztunk, hanem várost is kellett volna néznünk. Hál' Isten Kovács György tanár úr megfélekedett erről "az igazán szórakoztató kulturális programról". Esténként pedig kiült a bagázs a folyosóra, és énekeltünk. Majd 10 után, amikor megkezdődött az "élet" (ha mondhatom ezt arra az egyetlen bárra, ami itt volt), és elmentünk bulizni. Nekem semmi bajom sincs az osztrákokkal, de éjjel valahogy sokkal barátságosabbak, mint nappal.

Végül elérkezett az utolsó nap, szombat. Be kell hogy valljam, nem akartam még elmenni. Az idő sajnos beleszólt a szombati síelésünkbe, és így előbb hazaindultunk. Valahogy sokkal rövidebbnek tűnt az út visszafelé, mint oda. A határ után már mindenkinek azon járt az esze, hogyan értesítse az őseit a korábbi érkezésről és mit vegyen fel a Révai-bálra. Így alig értem haza, már indultam is vissza, vagyis inkább az Arany János Ált. Isk. aulájába.

Összegezve: ez volt a legfantasztikusabb sítábor, amiben valaha is részt vettem. Köszönet mindenkinek, hogy olyan jól telt ez az 5 nap, ahogyan csak telhetett és külön köszönet azoknak, akik gondoltak rám a születésnapomon.

Tina 9.B

Iránytű az Interneten, Internet a Révaiban

Ha valaki a világhálón szörfözve - csak tudnám, hogyan lehet HÁLÓN SZÖRFÖZNI - véletlenül a Révai honlapján köt ki, ne lepődjön meg. 1996 decemberétől ez is megtalálható a sokszor világhálónak nevezett Interneten. Az Iránytű sem marad érintetlen a változó idők szelétől. Többek között erről, valamint a számítástechnikának az iskola falain belüli fejlődéséről beszélgettem *Somogyi László* tanár úrral majd *Tamás Bálinttal*, az 5.F-ből, aki a Révai honlapját készíti.

Tanár úr, mi történt az utóbbi hónapokban az iskolában a számítástechnika területén?

Bizonyára sokan észrevették már a diákok körében is, hogy jelentős változáson ment keresztül a számítógéptermekekben a gépeknek a felszereltsége. A rendelkezésre álló anyagi eszközöket próbáljuk úgy felhasználni, hogy lépést tartsunk a modern kor követelményeivel. Első lépésben a régi 386-osokat lecseréltük vadonatúj Pentiumokra, minden gép memóriáját legalább 8MB-osra bővítettük, növeltük a winchesterek kapacitását, kicseréltük a kis felbontású monitorkártákat sok színű, nagy felbontású vezérlőkártyákra, valamint a használhatatlanná vált régi egereket újakra. Második lépcsőben az iskolán belüli hálózat kiépítése történt meg. Egy kábel köti össze a két számítógépes termet, amely végig halad az iskolán, az igazgatói irodán, a tanárin, a multimédia termen, a könyvtáron, a 101-esen és a gazdasági irodán is. A számítógép állomány is növekedett új gépekkel. Harmadik lépcsőben pedig, elkészült az iskola közvetlen csatlakoztatása a világhálózathoz, amely a nap 24 órájában, teljes körű, nagyon gyors és az iskola minden gépén hozzáférhető Internet-elérést biztosít.

Mi ezeknek a fejlesztéseknek a célja?

Több célja is van. Egyrészt meg kell teremteni a különböző tantárgyakhoz kapcsolódó multimédiás oktatás feltételeit. Az iskola rendelkezik nagyon sok, az oktatást segítő CD-vel, amelyek nemcsak a tanórákon való ismeretszerzést, hanem az önálló, autodidakta módon történő tanulást is segítik. Az Sz1-es teremben most már minden gépben van hangkártya is, és lehetőség van a szervergép CD-ROM meghajtóján keresztül ezeknek a lemezeknek a tanulmányozására. A 211-es multimédia teremben a magyar, a történelem, az idegen nyelv, a biológia vagy más tárgyakból elhangzó kiselőadások számítógépes képi vagy hanganyaggal egészíthetők ki. Másrészt az Internet is szinte beláthatatlan és kiaknázhatatlan lehetőségeket rejt magában. Néhány perc alatt bejárhatjuk az egész világot és egy adott témakörben rengeteg használható anyagot, információt, képeket és szövegeket gyűjthetünk össze. Persze csak akkor, ha azt okosan és célszerűen használjuk.

Minek, illetve kiknek köszönhetjük, hogy ezek a változások valóra válhattak?

A dolog tulajdonképpen ott kezdődött, hogy a Művelődési Minisztérium 1995. tavaszán egy rendeletben lehetővé tette, hogy a gimnáziumok is szervezhessenek szakképzést. Ekkor kezdtük Kovács Csaba tanár úr és jómagam a számítógép-kezelői szakmai vizsga szervezését, amely aztán lehetőséget teremtett arra, hogy vállalatok és cégek, s rajtuk keresztül a szülők, a volt révaisok, az iskolánknak ajánlhassák fel, pénzbeli támogatásként, a szakképzési alapjukat. Már az első évben is jelentős anyagi támogatások érkeztek, amit ezúton is köszönünk, de hála az igazgató úr kitartó és állhatatos munkájának és támogatóinknak az idejében ez még tovább nőtt. Ez a pénz képezhetette tehát fejlesztéseink alapját. Az Internet-elérést pedig, ami szintén nem csekély összeg, a Soros Alapítvány pályázatán sikerült megnyerni.

Az Internet-elérést minden iskolának biztosítania kell?

Elvileg igen. A Művelődési Minisztérium határozta meg a feladatot, hogy az oktatási intézményekben megteremtve az Internet kapcsolatot, az országban megszűnjenek a területi különbségek és mondjuk egy távoli faluban lakó diák számára is ugyanolyan lehetőségek nyíljanak meg, mint pl. a fővárosiak számára. Ennek határideje a legújabb hírek szerint 1998 szeptembere. - De hát addig még választások is lesznek... Nekünk mindenestre egy másfél évvel korábban sikerült ezt megvalósítani. Egyébként már régóta készültünk is rá. Épp ezért, a diákok közül páran - élükön Tamás Bálinttal - s jómagam már korábban elhatároztuk, hogy elkészítjük az iskolának a bemutatkozó oldalát, idegen szóval homepage-ét, és amint meglett a közvetlen hozzáférésünk, ezt mások számára is elérhetővé tettük.

Tanár úr, miért került fel az Iránytű az Internetre? Annak miért van jelentősége, hogy ez is fenn van, nemcsak valami kis homepage-féleség? Én például néztem a Jedlik szerverén a többi középiskola oldalát is, és gyakorlatilag az iskola névadójának életén és az iskola történetén kívül nem sok minden volt ott...

Ez egy lehetőség. Először is a homepage az azért jó, mert az iskola újabb lehetőséget kap arra, hogy bemutassa magát és mások elé tárhassa az iskolában folyó eseményeket, mindenképpen hasznos információnyújtásra. Az, hogy egy iskolának milyen a homepage-e, az nagyban múlik azon, hogy milyen az iskola diákjainak és tanárainak a hozzáállása. Mindenki a saját arculatára formálja ezt az oldalt, homepage-et, otlapot, honlapot... vagy nevezzük bárminek is. Egyébként pályázatot írtak ki arra, hogy hogyan is nevezzék magyarul. S ha ezen a helyen még az iskola diákújsága is megtalálható, az még növelheti is az értékét. Másrészt pedig az újságnak is jó, mert jóval szélesebb körben olvasható, mint a hagyományos formában.

A tanár úr szerint milyen érdeklődésre tarthat számot a mi honlapunk?

Mármint az itteni diákok szempontjából?

Úgy egyébként. Tehát ki az aki kíváncsi arra, hogy a Révai Miklós Gimnázium honlapján mi található? Ezenkívül a diákújságunk miért fontos?

Az elsődleges érdeklődők mindenképpen azok, akik most éppen ide járnak az iskolába, és ez újdonság számukra. Nagy érdeklődésre tarthat számot ez azok körében, akik ide szeretnének jelentkezni, hiszen a felvétellel kapcsolatos nagyon fontos tudnivalók megtalálhatók a honlapon. Aztán, ha felfedezik azok, akik valamikor ide jártak - a volt diákok, vagy akik bármilyen kapcsolatban állnak az iskolával - akkor örömmel nézegetik és mindenféle hasznos információkat tudhatnak meg. De vannak itt a Révai-alapítvánnyal kapcsolatos adatok is, hogy az iskolánkat támogatni akarók információt szerezhessenek róla. Az újságot pedig azért tartom fontosnak, mert egy kicsit mélyebb, kicsit részletesebb betekintést ad az iskola, és az iskolában folyó diákélet eseményeiről.

Az iskola hálózatán található révais honlapot (ez csak a Révain belül érhető el - a szerk.) bárki tetszése szerint kiegészítheti, átszerkesztheti. Ezzel mi volt a cél?

Az, hogy ismerkedjenek az iskola tanulói az Internet lehetőségeivel. Mindenkit arra biztatók, hogy nézesse. Majd számítástechnika órán megtanulva a használatát, szerkesztését, mindenki nyugodtan saját honlapjával egészítse ki, és ezt majd a Révai-homepage részévé tesszük (így már bárki számára elérhető - a szerk.). Persze csak azok a honlapok kerülnek bele, amelyek bizonyos kritériumoknak megfelelnek.

Bújtatott cenzúra?

Talán. De remélem, hogy a révais diákok lesznek annyira felelősségteljesek, hogy tudván, hogy az iskola honlapján megjelenő anyagot látja az egész világ, ennek megfelelően fognak majd képeket, szövegeket felrakni.

Mik a távolabbi célok? Hogy fog alakulni az iskolában az Internet?

Távoli célokat elég nehéz megfogalmazni, mert olyan gyorsan változik minden a számítástechnikán belül. Sokkal inkább a közeli célokkal a mindennapi problémákkal vagyok elfoglalva. Májusban lezajlik a számítógép-kezelői vizsga, utána kicsit felszabadulnak a gépteremek a délutáni órák alól. Szeretnék valamilyen formában egy Internetes klubot vagy tanfolyamot indítani előadásokkal és rengeteg gyakorlattal. Majd érdeklődjetek nálam, addigra kitalálom a részleteket is. De sajnos sok gondot jelent az időhiány is, hogy nincs a Révainak főállású rendszergazdája, így elég sok munka hárul rám.

A hálózat kiépítését kik végzik a tanári karból?

A szervezési munkákat teljes egészében én, de a szerelési és programozási munkákban Juhász tanár úr van a segítségemre.

Köszönöm tanár úr a beszélgetést, és további sikereket kívánok a hálózatépítéshez és egyéb kapcsolódó munkákhoz. Remélem az elképzelések minél hamarabb valóra válnak.

Bízom ebben és remélem, hogy ennél még sokkal több is...

Bálinttal készített riport(ocskám) stílszerűen az Interneten keresztül történt, de mivel ritkábban férek hozzá az Internethez, és már elmentem, mire Bálint válaszolt - bevallása szerint este 11-kor -, megkértem, inkább hozza el lemezen.

Mióta csinálod a Révai honlapját?

Tavaly decemberben kezdtem el, azóta egyfolytában.

Miért te csinálod? Ki választott ki?

Páran értettünk az Internethez a suliból, de közülünk én voltam az első aki Somogyi tanár úr kérésére összedobott egy használható honlapot, és tulajdonképpen most is annak a lapnak egy továbbfejlesztett verziója van fent a neten.

Mennyi időbe telik?

Amennyit szakítok rá, átlag napi fél óra a honlappal töltött időm, de ez inkább a hétvégekre korlátozódik.

Szereted csinálni?

Hát persze, ha nem szeretném, nem csinálnám!

Vannak ezzel kapcsolatban távolabbi elképzeléseid?

A honlapot folyamatosan felújítjuk, szeretném, ha az egyik legjobb magyar webhely lenne (előbb-utóbb).

Köszönöm az interjút. Sok sikert a továbbiakban!

Köszönöm.

Akit kellőképpen felcsigáztunk, és szeretné a Révai-honlap olvasása iránti olthatatlan vágyát kielégíteni, annak eláruljuk, mit kell bepötyögnie böngészőjének: <http://www.revai.hu> (vigyázat! az egészet egybe kell írni). Az Iránytűt innen pedig már keresse meg ki-ki maga. Egyébként jó esetben itt jóval a megjelenés előtt már olvashatjátok. Az újságban szereplő, technikai okokból fekete-fehér képeket pedig színesben nézhetitek (ha az eredeti is színes volt). Végszónak pedig hadd mondjam el, aki az iskola számték termében internetezik, az gondoljon arra, hogy ezt számára, sok ember, nagyon sok munkája tette lehetővé.

Balázs Tibor 5.F

Sportélet

Kézilabda:

Jámbor Vilmos tanár úr vezetésével a fiúk a Truka István emléktornán harmadik helyezést értek el, a profi szintű Szent-Györgyi és Bercsényi mögött.

Az alapfokú bajnokság őszi idényét veretlenül zárták, így a tavaszi szezont az első helyről kezdik.

Játékosaink hátránya, hogy az iskola kézilabda pályája még nem készült el, így a csapat minden meccset idegenben játszik.

Kosárlabda:

Az V. korcsoprtos lányok a diákolimpián városi elsők lettek. A megyei döntőn a soproni József Attila Gimnáziummal kerültek szembe, azonban a tapasztaltabb (NB I-es, NB II-es játékosokkal teli) soproniaktól kikaptak.

A IV. korcsoprtosok is elsők lettek a városban. A megyei döntőre márciusban kerül sor. A lányok edzője Bogdán András és Bögi Tamás.

A III. korcsoprtos fiúk városi elsők lettek, így bejutottak a megyei előselejtezőre, ahol a pannonhalmi csapattal kerülnek szembe.

Sakk:

A Zsebők Ottó tanár úr vezette sakkcsapatok a sikeres városi szereplések után másodikkak lettek a megyei döntőn. Az évtizedes hagyomány megszakadt, egyik csapat sem jutott be az országos döntőbe.

Súlyemelés:

Gráczol Péter (3.E) 80 kg-os súlycsoportban első lett a Mosonmagyaróváron megrendezett fekvenyomó bajnokságon. Péter a Botond SE tagja, edzője Freimann Sándor. A tehetséges sportoló

jelenleg országos bajnokságra készül, illetve szeretettel várja a jelentkezőket (a 215-ös teremben) az általa szervezett iskolai súlyemelő versenyre.

Úszás:

Úszóink tisztességesen helytálltak a megyei diákolimpián. Iskolánkból legsikeresebben Hatvani Zsófia szerepelt, 100m gyorsban harmadik lett.

A révai-váltó (Hallgató Csaba, Karádi Richárd, Papp Péter, Kalotai Richárd összetételben) a negyedik helyet szerezte meg. A fiúk egyéniben is indultak.

Asztalitenisz:

Iskolánkat Ónodi Gábor, Szlovák Szabolcs és Varju Nándor képviselte az alapfokú asztalitenisz bajnokságon.

A síelés szerelmesei két sítábor közül is választhattak, mindkettő Mariazellben került megrendezésre.

Foci és kosárlabda a Révaiban

A hagyományhoz híven idén is megrendezésre került március elsején és másodikán az 1997 perces NON-STOP focitorna. A rendezvényen 2 jelenlegi csapat (3. és 4. évfolyam); három volt révais "öregdiák" együttes és egy kazinczys társaság vett részt. A tornát végül - meggyőző fölényrel - a 4. évfolyam csapata nyerte, miután a döntőben - mely valamikor hajnal felé volt - 35:23-ra legyőzte az AGYAS FC csapatát. Szombat délután 4 órakor közel 80 néző zsúfolódott be a Kovács Margit Ált. Isk. tornatermébe, ugyanis kezdődött a LÁNYFOCI!!! A 4.A együttese improvizatív, sziporkázó játékkal legyőzte a 4.C és a 3.A egyesített csapatát. A végeredmény 12:2 lett. Gólszerzők: Gulyás A. 5, Józsa R. 2, Radó B., Fazekas E., Bognár I., Kiss K., Istók B. ill. Fülöp I., Sashalmi Á. Sérülés hál' istennek idén nem történt! Vasárnap reggel 9-kor a tanárok fociztak az akkorra már halálosan fáradt diákokkal (nem csoda, hiszen az egész éjszakát végigfocizták), íghát biztosan nyertek 18:10-re. Somogyi Gy. és Erdősi G. "brillíroztak", jobbnál-jobb megoldásaikkal tapsra ihlették a lelkes közönséget. (Gsz.: Erdősi G. 7, Somogyi Gy. 6, Horváth P. 5 ill. Szabady P. 5, Sebestyén Sz. 2, Hősi István Zs., Papp T., Oross A. A kosárlabda bajnokság befejezéséhez érkezett. Meglepetés az 5.F jó szereplése, akik a 4.E ellen 35:32-re kikaptak az elődöntőben. A másik ágon: 4.A-4.C/D 51:33. Az "áldöntőbe" az eddig magabiztos győzelmekkel és jó játékkal büszkélkedő 4.A és a néha botladozó, de kiváló játékosállománnyal rendelkező 4.E jutott. A döntő márc. 26-án kerül(t) megrendezésre. A középdöntőben elvázott csapatok a kisdöntőben folytatják, ahol a párosítás 2.B-2.A/C ill. 2.E-3.F.

Oross András 4.A